

# تورک یوردی

[ اون آلتنجی سنه ]

تورک ادب اقلری مرکز هبیتی طرفندره نشر اولنور .

جلد ۶

آغستوس ۱۹۲۷

نومرو ۳۲

## اییشک حشری

ناقلی : حسن جمیل

سلمان غفرلوفد

غیمہ نور

ایرنسی کون یایلاجقلی اییش قولنده کوچک قیزله دامک قاپیسنک آلتنده  
ساعتلرله دیکیلدی .

بوده اوزون بریکلمه زمانیدر؛ فقط شیمدی هرشی دونکندن بستیون باشقه  
ایدی. اوشیمدی یالکز دکل، برجان یولداشیلہ برابر دی. بونک ایچون بوبکلمه دن  
او هیچ یورولمادی، هیچ ده خویشز لاندی .

اوبویله بوراده قاپی آلتنده طوروبده صیجاق کوچک وجودی کوکسنه  
باصدقہ، بتون وارلقنه اویله طاتلی ونوازشلی بردویغویاییلدی که، بونی تعریف ایتمک  
ممکن دکلدی. اویله کلدی که، شیمدی به قدر او کندی نفسنه قارشیده جورایتمش،  
چوق ترس وجوق آجی اولمشدی؛ چونکه شیمدی برآنده قلبنده یالکز ذوق وسعادت  
حسن ایدیوردی. برخی بویله جدا جان ویور کدن سومکله، هم ده یالکز ومنحصر آبوندن  
دولایی، انسانک بختیار اوله بیله جکفی اوشیمدی به قدر عمرنده حسن ایتمه مشدی .  
اییش قاپی آلتنده طبیعی مقصدسز دیکیلمیوردی. او اوراده بویله طورورکن،  
غایت مهم بر مسئله حل اوله جقدی :

صباحلین، داها کون آغارمه دن، قاری قوجه اویامش-لر، وچوجوق ایچون  
برآد آرامشلردی. اکنه بویته دوشونمشلر، بیلدکلی آدلری بر، بر خاطر لامشلردی؛  
فقط بر تورلو بر تانه سنی بکنه مه مشلردی .

صوکنده حایشه:

« اراتق بىم عقلمه باشقه چاره کلبور، دیدی، سن کیدر، قاپنىك اشیکنده  
 طوریرسك، وایلك بجهك قادىنىك آدىنى سورارسك. سكا بویله جکی آدی،  
 ایستر قابا اولسون، ایستر ازك اولسون، جوجفه قورز.»

فقط اییشك دامی کویدن وقصه بولندن براز صاپا ایدی، واکندن کلوب  
 کچنلر اوقدر صیق اولمازدی. اییش قاپی آلتنده خیل زمان دیکلشم، فقط هنوز  
 برکچن اولماشدی.

هوا بوکونده براز بولانیقدی؛ فقط یاغمور یاغمیوردی؛ نه روز کار، نه ده  
 صووق واردی، بلکه داها زیاده صیقیتیلی برسیجاقلق واردی.

اگر اییش قوجاغنده چوجوق اولماسایدی، جوقدن امیدنی کسهك،  
 واکندی کندینه: «بىم ایی شىم، اونوتیورميسك كه، سن بوراده صاپا بر بارده سك؛  
 وقارشىكى ياما جلرده كى تك توك داملردن باشقه اطرافكده نه او، نه کوی وار ا  
 بورالرده اویله کبار آدی کیم بولنه بیلیرکه، کوچك یاورو که لایق اولسون؟»  
 دییه جکدی.

فقط مسئله کوچك قیز جغزینه عائد اولدینی چون، اییش، ایشك ایی بر نتیجه  
 وارا جفندن هیچ شبهه ایتیوردی. کوزلری، غیر اختیاری، اوزاقلردن کچن  
 مندرسه دوندی. فقط اییش، بویله اونوتلمش و آتیلشم کبی، ياما جلرك و مارلارک  
 آراسندن یاسلی و کوسکون آقان ایفسر زهری کورمك ایسته مدی. اوله بیلیردی که،  
 قارشى ساحلردن کوزل آدی کبار برخانم سال ایله بوقی بی به کچردی. اییش اوقدر  
 امیندی که، صرف کوچك قیزىنك خاطرى ایچون بومطلق بویله اوله جقدی.

چوجق بتون بومدت ظرفنده اویویوردی. بونك ایچون اییش قاپی آلتده  
 ایستدیكى قدر قاله بیلیردی. اصل تابشەنك حالى کوچدی. او ایکیده بر، کیمسه  
 کلدی می دییه سوریوردی. چونکه آراتق قوجەسى جوجقله داها فضلە دیشارده  
 طورامازدی.

اییش نظرلرینی قارشیده اوواده بوکسه لن آرەنلر تپەشە واوراده کی ده کرمنه  
 جویردی. اوله بیلیردی که، بکله دیکی کبار خانم اورایه کیتمشدی ده، دونوشده استقامتی

قایب ایدرهك شیمدی اونك دامنك او کندن کچه جکدی.  
اییش دبی دوندیکی قدر عایشه یی تسکینه چالیشدی. چوجغه ده، کندیسنه ده  
برشی اولامشدی. بوقدر بکله دکن صو کرا، براز داها بکلیه جکدی.  
هیچ برطرفدن برانسان ظهور ایتیموردی؛ فقط اییش قطعاً امیندی که، اگر  
برآزیمق داها صبر ایدوب بکلیه جک اولورسه، امداده ایره جکدی. ذاتاً باشقه  
تورلو اوله مازدی که. بلکه چوق یوکسک بر خانم، حتی بلکه ده رئیس جمهورك  
قیزی تپه لرك آرقه سندن و آغاقلر ك آراسندن بیاض آتلی آرابه سنی سورهرك  
کله جک و چوجغه کندی آدینی قویاجقدی.

براز داها وقت کچدی؛ فقط کلن کیده ن اولمدی، واییش آقشامک  
یاقلاشدیغنی حس ایتدی. آرتق طبعی داها زیاده آیازده طورامازدی.

عایشه قارشیکی یاما جلردن صیغیر تماچلرك کویه دوغری صیغیرلرینی ایندیردکلرینی  
نچره دن کوردی، چیغیراق سسلرینی ده دویدی. دیمک اذان وقتی یاقلاشیوردی.  
اییش آرتق ایچری به کیرملیدی.

«برآزیمق داها صبرایت،» دیدی اییش، «باطی یرنده برانسان سچر کبی  
اولورم.»

بتون کون هوا بولانیق قالمشدی. فقط بوآنده کونش بولوطلری یرتدی  
وچوجفك اوزرینه برقاج آلتون شعله آندی.

«هیچ شاشام.» دیدی اییش کونشه «یاتاغکه چکیلمه دن قیزی کورمک  
ایستیورسك... البته! او کورولمکه لایق بر نورخانه سیدر!»

کیتدکجه بولوطلر صییریلدی، کونش کیتدکجه داها پارلاق میدانه چیقدی،  
وچوجفك یاناقلرنده نوردن بررغنه آچدی.

«ها، ها!» دیدی اییش، «آدینی سنی قویمق ایستیورسك!...»

کونش بو سؤاله دوغریدن دوغری به جواب ویرمدی. قیرمیزی آلتون  
شعله سیله برکره داها چوجنی ودامی آیدینلاندی، صو کرا بولوطدن اورتوسنی  
تکرار یوزینه جکدی وقایب اولدی.

شیمدی عایشه نك سسی ایجریدن تکرار عکس ایتدی.  
 « بریمی کلدی؟ » دییه سوردی، « بکا بریسیله قونوشدک کبی کلدی. آرتق  
 ایجری به کیر. »

« اوت، شیمدی کلیورم، » دبدی اییش، « او کمزدن جوق، اما جوق کبار بر  
 خانم کجدی؟ فقط بک عجله سی واردی، مرحبابیله دییه ممدی، ینه قایب اولدی. »  
 « واه، واه... بوقدر بکله دکلدن سوکرا... بودوخریسی اوزونقیلی  
 شی! آدینی باری سورامدکی؟ »

« سوردم یاجانم! آکلایه بیلایکمه کوره، غنجه نور، »

« غنجه نور! بواما بزم قیزیمز ایچون جوق کبار برآد! »

عایشه بوقدر جوق سویلدی، ققط فضله اعتراض ایتدی.

فقط اییش، قیزینه کونشدن برآد طاقق کبی بیوک بر فکره دوشدیکندن دولایی  
 بوسبوتون شاشالادی. اوت، جوجنی اونک قولنه وبردکلری آندن اعتباراً اویکی  
 برانسان اولمشدی!